

A MAGYAR KÖZLÖNY MELLÉKLETE
2022. január 6., csütörtök

Tartalomjegyzék

II. Törvényekhez tartozó indokolások

Végső előterjesztői indokolás az egyes agrártárgyú törvények módosításáról szóló 2021. évi CL. törvényhez	310
Végső előterjesztői indokolás az élelmiszerláncról és hatósági felügyeletéről szóló 2008. évi XLVI. törvény és a kiskereskedelmi adóról szóló 2020. évi XLV. törvény módosításáról szóló 2021. évi CLI. törvényhez	330

V. A Kormány tagjainak rendeleteihez tartozó indokolások

Végső előterjesztői indokolás a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek, valamint a harmadik országbeli állampolgárok beutazásával és tartózkodásával kapcsolatos eljárások díjáról szóló 28/2007. (V. 31.) IRM rendelet módosításáról szóló 49/2021. (XII. 22.) BM rendelethez	334
Végső előterjesztői indokolás az útdíj mértékéről és az útdíjköteles utakról szóló 25/2013. (V. 31.) NFM rendelet módosításáról szóló 61/2021. (XII. 22.) ITM rendelethez	335
Végső előterjesztői indokolás a használati díj megfizetése ellenében használható autópályákról, autóutakról, főutakról és azok díjáról szóló 45/2020. (XI. 28.) ITM rendelet módosításáról szóló 62/2021. (XII. 22.) ITM rendelethez	335
Végső előterjesztői indokolás a Regionális Gazdaságfejlesztési Támogatási Program szerinti támogatások szabályairól szóló 46/2021. (XII. 22.) KKM rendelethez	336
Végső előterjesztői indokolás a Külpiaci Növekedési Támogatási Program szerinti támogatások szabályairól szóló 31/2021. (VIII. 31.) KKM rendelet módosításáról szóló 47/2021. (XII. 22.) KKM rendelethez	336

II. Törvényekhez tartozó indokolások

Végső előterjesztői indokolás

az egyes agrártárgyú törvények módosításáról szóló 2021. évi CL. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. §-a alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

A törvényjavaslat 17 törvény módosítását tartalmazza. Az érintett törvények a következők:

1. A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény,
2. A vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadászatról szóló 1996. évi LV. törvény,
3. Az Országos Magyar Vadász Kamaráról szóló 1997. évi XLVI. törvény,
4. Az ingatlan-nyilvántartásról szóló 1997. évi CXLI. törvény,
5. az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvény,
6. a Nemzeti Földalapról szóló 2010. évi LXXXVII. törvény,
7. A népegészségügyi termékadóról szóló 2011. évi CIII. törvény,
8. a Magyar Agrár-, Élelmiszergazdasági és Vidékfejlesztési Kamaráról szóló 2012. évi CXXVI. törvény,
9. a halgazdálkodásról és a hal védelméről szóló 2013. évi CII. törvény,
10. a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvény,
11. a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvénnyel összefüggő egyes rendelkezésekről és átmeneti szabályokról szóló 2013. évi CCXII. törvény,
12. a jövedéki adóról szóló 2016. évi LXVIII. törvény,
13. A szociális hozzájárulási adóról szóló 2018. évi LII. törvény,
14. az öntözéses gazdálkodásról szóló 2019. évi CXIII. törvény,
15. a termelőszövetkezeti földhasználati jog alatt álló földrészek tulajdonjogának rendezéséről és egyes földügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2020. évi XL. törvény,
16. a földeken fennálló osztatlan közös tulajdon felszámolásáról és a földnek minősülő ingatlanok jogosultjai adatainak ingatlan-nyilvántartási rendezéséről szóló 2020. évi LXXI. törvény módosítása
17. a családi gazdaságokról szóló 2020. évi CXXIII. törvény.

Az egyes törvények módosításának indokait a részletes indokolás tartalmazza.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

1–4. §

A személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény kedvező szabályokat állapít meg az őstermelők adókötelezettségére vonatkozóan, ezért egyre több mezőgazdasági tevékenységet végző egyéni vállalkozó jelezte, hogy a jövőben őstermelőként folytatná tevékenységét. Az egyéni vállalkozói jogállás megszüntetésének esetére az Szja tv. a megszűnés szabályait rendeli alkalmazni, amely olyan esetekben is adókötelezettség keletkezéséhez vezet, amikor a mezőgazdasági vállalkozó tevékenységét nem fejezi be, csak a tevékenység végzésének kereteit módosítja. A mezőgazdasági tevékenység továbbfolytatására tekintettel indokolt, hogy speciális adózási szabályok segítsék azokat, akik a tevékenységüket nem megszüntetni szeretnék, hanem őstermelői keretek között folytatni. A szabályok lehetővé teszik a korábban igénybe vett kedvezmények további érvényesítését, az értékcsökkenés folytatását és az elhatárolt veszteség további figyelembevételét.

5. §

A Vtv. a korábbiakban is biztosította annak lehetőségét, hogy meghatározott kivétellel a tulajdonosi közösség vadászati hatóságnál nyilvántartásba vett képviselője is összehívhatja a tulajdonosi közösség gyűlését, ugyanakkor annak feltételei eddig nem kerültek szabályozásra. A módosítás ezt a hiányosságot pótolja, egyértelműsíti.

A vadászterület tulajdonosi közössége jogi minősítését tekintve speciális kényszer jogközösség, mivel a vadászterület határának megállapításával a törvény erejénél fogva (ipso jure) jön létre és a vadászterület megszűnésekor ugyancsak a törvény erejénél fogva szűnik meg, tehát a vadászterület tulajdonosi közössége mint jogi személyiség nélküli gazdálkodó szervezetnek nem minősülő egyéb szervezet a vadászterület létrejöttéhez és megszűnéséhez kötődik és osztja annak jogi sorsát. A vadászterületen belüli földtulajdonosok vonatkozásában az önkéntesség sem érvényesül, hiszen a személyes szándéktól függetlenül mindenki tagja a közösségnek, akinek vadászatra alkalmas földtulajdona van a vadászterület határán belül. Ehhez igazodóan, mivel a szervezet megszűnését nem a tagok határozzák el, szükséges, hogy a törvény a lényegi kérdések vonatkozásában rendelkezzen a tulajdonosi közösség megszűnésekor szükséges intézkedésekről.

6. §

A módosítással elérni kívánt cél a korábbi méltánytalan szabályozás megszüntetésével annak kimondása, hogy a földtulajdonosi közösség gyűlésén meghozott határozatot az arról való tudomásszerzéstől számított harminc napon belül, de legkésőbb a határozat meghozatalától számított három hónapon belül lehet megtámadni a bíróságnál, amely határidő jogvesztő. Ez egyaránt, megkülönböztetés nélkül biztosítja a megtámadás lehetőségét a gyűlésen részt vevő, és az onnan esetlegesen önhibájukon kívül távolmaradó személyeknek, azzal, hogy a határozat meghozatalától számított három hónapon túl nincs lehetőség a sérelmezett döntés megtámadására, elkerülve ezzel is az esetleges indokolatlan pereskedést.

7. §

A mezőgazdasági haszonbérletre vonatkozó szabályokat már nem csupán a Polgári törvénykönyv, hanem a földforgalmi szabályozás is tartalmazza, amire figyelemmel a rendelkezést általánosan indokolt megfogalmazni.

8–9. §

A haszonbérleti díj mértékének meghatározása tekintetében nincs jelenleg olyan általános elfogadott, objektív mérce, útmutató, határérték, osztályozás, szabályozás, amely minden esetben irányadó lenne, és amelyet a haszonbérleti szerződés megkötése során a feleknek figyelembe kellene venniük. A haszonbérleti díj mértékét számos tényező befolyásolhatja, melyre tekintettel indokolt a jelenlegi zárt felsorolás feloldása a módosítás átvezetésével. A módosítás eredményeként az új rendelkezés bevezetését az indokolja, hogy a vad elől tartós telepítésű kerítéssel elzárt vadászterületen okszerű vadgazdálkodási tevékenység nem folytatható, amely terület vonatkozásában haszonbérleti díj nem jár.

A Vtv. nem kellő pontossággal szabályozza a haszonbérleti szerződés időtartama alatt a szerződés megszűnésének esetén követendő eljárást. A szerződés bármilyen okból előálló megszűnése esetén a tulajdonosi közösség képviselője köteles a megszűnést követő hatvan napon belüli időpontra összehívni a tulajdonosi gyűlést és a tulajdonosi gyűlés dönt az új haszonbérleti szerződés feltételeiről és a haszonbérlet személyéről.

10. §

A szétválasztáson belül történhet kiválás, amikor az érintett vadászterület változatlanul fennmarad azzal, hogy a területe csökken a kivált vadászterület területével, a létrejött új területen a tulajdonosi közösség dönt a képviselő és a jogosult személyéről, a haszonbérlet feltételeiről, a működési szabályzatról.

Különválás esetén a szétválasztással érintett vadászterület megszűnik, és két vagy több új vadászterület jön létre, és minden új vadászterület esetében dönteni kell a tulajdonosi képviselő és a haszonbérlet személyéről, a haszonbérleti szerződés tartalmáról és a működési szabályzatról.

Az egyesítésen belül beolvadás során a beolvadó vadászterület megszűnik, a befogadó vadászterület a beolvadó területtel növekszik, egyebekben, így különösen a képviselő és a vadászatra jogosult személyében a befogadó vadászterület esetében változás nem történik.

Összeolvadás esetén a korábbi vadászterületek megszűnnek, és új vadászterület jön létre, ahol dönteni kell a tulajdonosi képviselő és a haszonbérlettel személynél, a haszonbérleti szerződés tartalmáról és a működési szabályzatról.

11. §

A Vtv. alapján a sebzett vagy az egyébként súlyosan beteg vadat a kímélete érdekében gyors és azonnali halált okozó lövéssel kell elejteni. A nem löfegyverrel folytatott hagyományos vadászati módok (agarászat, solymászat) során kegyelemlövésre nincs minden esetben lehetőség, ezért indokolt a módosítás.

12. §

A módosítás pontosítást, egyértelműsítést tartalmaz, azzal, hogy a vadászati hatóság már nem csak a vadászterület egésze, hanem annak meghatározott része vonatkozásában is rendelkezhet akként a határozatában, hogy korlátozhatja vagy megtilthatja egy vagy több vadfaj vadászatát.

13. §

A Vtv. alapján a vadgazdálkodásért felelős miniszter a fenntartható és szakszerű vadgazdálkodással és vadvédelemmel összefüggő feladatokat tájegységenként tájegységi fővadászok útján látja el. Erre tekintettel indokolt annak rögzítése, hogy a vadászati hatóság az éves vadgazdálkodási terv jóváhagyásáról az érintett tájegységi fővadással egyeztetve, a vadgazdálkodási üzemtervben foglaltakra is figyelemmel dönt. Továbbá alapvető elvárás, hogy a jóváhagyott éves terv legyen összhangban a vadgazdálkodási üzemtervben foglaltakkal. A módosítással beépíteni kívánt új rendelkezések egyrészt kialakítják a már régóta fennálló gyakorlat jogszabályi hátterét, másrészt megteremti a vadászati hatóság részéről az Országos Vadgazdálkodási Adattárnak történő adatszolgáltatás jogalapját.

14. §

A Vtv. 48. § (2) bekezdésének e) pontja szerint az Országos Vadgazdálkodási Adattár tartalmazza az éves vadgazdálkodási tervek adatait, ezért logikailag indokolt az a kiegészítés, hogy az Adattárnak a vadgazdálkodási jelentések adatait is tartalmaznia szükséges.

15. §

A hivatásos vadászokról az Országos Magyar Vadászkamara is nyilvántartást vezet, így indokolt a törvényben annak rögzítése, hogy a vadászati hatóság a hivatásos vadászok tekintetében mind a nyilvántartásba vételről, mind a nyilvántartásból való törlésről rendelkező döntését megküldje a Vadászkamara részére is.

16. §

Az egyes vadászható nagyvadfajokat a törvény végrehajtására kiadott rendelet határozza meg, ezért a módosítással érintett törvényi rendelkezésben nem indokolt az egyes nagyvadfajok tételes felsorolása.

A hivatásos vadászok szolgálati feladatainak teljesítésével összefüggésben indokolt a törvényben rögzíteni, hogy a törvény végrehajtására kiadott rendeletben meghatározott vadfajok elejtése, elfogása után az abban meghatározott összegű lődíj jár, amely kifizetésének módját a hivatásos vadász munkaszerződésében kell meghatározni. A módosítással a lődíj tekintetében az eddig is meglévő, jogszabály által előírt természetbeni juttatás (lőszer) átkerül az ágazati törekvésekkel összhangban munkabér jellegű kategóriába, mely a törvény végrehajtására kiadott rendelet módosításával válik majd teljessé. A módosítás indoka, hogy a lőszerben való lődíj kifizetés már idejét múlt, a kifizetése kevésbé ellenőrizhető, továbbá a fegyver és lőszer tárolás tekintetében adott esetben akár szabálytalanságot eredményező mennyiséget is jelenthet. A lődíj munkabér jellegű kifizetése esetén a vadászatra jogosult költségei valamelyest emelkednek, ugyanakkor a hivatásos vadász munkabér jellegű bevételhez jut, amely a központi költségvetés terén adó és járulék bevételt generál.

17. §

A Vtv. 57. § (5) bekezdésében rögzített felelős személy fogalma korábban nem került egyértelműen meghatározásra, a módosítás ezt a hiányosságot szünteti meg.

18–19. §

A vadászjegy és a vadászati engedély feltételeinek pontosítása.

20. §

A módosítás megszünteti a törvény eltérő helyein található, de azonos szabályozást tartalmazó rendelkezéseit, és egyértelműsíti, hogy a vadászjegyet a Vadászkamara állítja ki, azzal, hogy pontosítja, miszerint a vadászjegyet nem naptári évenként, hanem vadászati évenként kell érvényesíteni.

21. §

A módosítás pontosítja a vadászati felelősségbiztosításra, illetve annak megléte igazolására irányadó szabályokat.

22. §

A 64. § (1) bekezdésének újraszabályozásával pontosításra kerül, hogy a vadásznak a vadászat alkalmával milyen dokumentumokat kell minden esetben magánál tartania, és azokat a meghatározott ellenőrzésre jogosultak felhívására bemutatnia.

23. §

A módosítással pontosításra kerül a vadászjegynek, illetve a vadászati engedélynek a vadászati hatóság általi visszavonására vonatkozó rendelkezések, azzal, hogy a vadászati hatóság a visszavonásról rendelkező, véglegessé vált döntésről értesíti a Vadászkamarát, amely intézkedik a vadászjegy érvénytelenítéséről vagy a vadászati engedély visszavételéről.

24–25. §

Jogtechnikai módosítás, amely egyfelől pontosítja a Vtv.-ben a vadászvizsgára és a kiegészítő vizsgákra vonatkozó eddigi rendelkezéseket, másfelől az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény 8. § (3), valamint 62. § (5) bekezdésére tekintettel a módosítás kiegészítő eljárási rendelkezéseket állapít meg a vadászvizsgára felkészítő tanfolyam szervezésével összefüggésben. A módosítás továbbá az egyes vadgazdálkodási eljárásokra vonatkozó szabályokról szóló 412/2017. (XII. 15.) Korm. rendelet egyes rendelkezéseit emeli törvényi szintre. Ennek keretében a Vtv.-ben kerül meghatározásra a vadászvizsga ellenőrzése, valamint a vadászvizsga eredményének esetleges érvénytelenítésével kapcsolatos rendelkezések. Általános jogalkotási alapelv, hogy egy szabályozás ne legyen indokolatlanul többszintű. Tekintettel erre, valamint az ahhoz fűződő kiemelt közérdekre, hogy a vadásztársadalom, mint fő jogalkalmazó fokozott biztonsággal igazodhasson el a vadászat, mint veszélyes üzemi felelősséggel járó tevékenység gyakorlásával kapcsolatos jogszabályi rendelkezések között, ezért a vadászvizsgával kapcsolatos alapvető rendelkezéseket is egységesen a Vtv.-nek szükséges meghatároznia. Tekintettel arra, hogy a törvény végrehajtására kiadott rendeletben meghatározott középfokú vagy felsőfokú vadgazdálkodási-vadászati képzettséggel, képesítéssel rendelkező személyek a szakirányú képzés során a vadgazdálkodás területének ismeretanyagát magasabb szinten sajátítják el, mint a vadászvizsgát megelőző tanfolyamon résztvevők, indokolt annak kimondása, hogy e személyek a megszerzett szaktudásra figyelemmel mentesülnek a vadászvizsgára felkészítő és azt megelőző tanfolyam elvégzésének kötelezettsége alól.

26. §

Az egyes vadászható nagyvadfajokat a törvény végrehajtására kiadott rendelet határozza meg, ezért a módosítással érintett törvényi rendelkezésben nem indokolt az egyes nagyvadfajok tételes felsorolása.

27. §

A Vtv. 71. § (1) bekezdés 3. és 15. pontjának módosítását a nagyvad társasvadászatára vonatkozó szabályozás újragondolása, és annak mentén a korábbiól eltérő rendelkezések megalkotása teszi indokolttá.

A Vtv. általános jelleggel tiltja a vad megtevesztésére alkalmas elektronikus akusztikai eszköz használatát, ugyanakkor egyes vadfajok állományának hatékony szabályozása érdekében indokolt ezen tilalom alól jogszabályban meghatározott kivétel lehetőségének megteremtése. A törvény korábban is biztosította a fényszóró használatát, ugyanakkor egyes vadfajok (pl. aranyasakál, róka) esetében az állomány szabályozására, a túlszaporodás problémájának kezelésére önmagában ez már nem elegendő, így további megoldásra, elektronikus akusztikai eszköz használatára van szükség.

A módosítás az európai uniós szabályozásnak megfelelően egyértelműsíti, pontosítja, hogy a vadászati hatóság milyen esetekben, mely kiemelkedően fontos célok elérése, valamint értékek védelme érdekében engedélyezheti a mesterséges fényforrás, illetve az elektronikus akusztikai eszköz használatát az egyes meghatározott vadfajok állományának hatékony szabályozása céljából.

28. §

A vadászható nagyvadfajok trófeabemutatási kötelezettségének egységesítése érdekében kerül rögzítésre, hogy a vadászatra jogosultnak az elejtett vad trófeáját az elejtéstől – elhullott trófeás vad esetén a birtokbavételtől – számított harminc napon belül kell trófeabírálat céljából a vadászati hatóságnál bemutatnia.

A módosítás egyben biztosítja annak lehetőségét is, hogy a vadászatra jogosult a róka, az aranyasakál és a borz koponyáját az elejtéstől számított harminc napon belül trófeabírálat céljából a vadászati hatóságnál bemutatathatja.

29. §

A módosítással az Országos Trófeabíráló Testület tevékenységére, működésére, a testület összetételére vonatkozó szabályok kiegészítése, pontosítása és racionalizálása valósul meg.

30. §

A vadvédelmi bírság kiszabása, mint szankció alkalmazása eseteit indokolt kibővíteni azzal, hogy vadvédelmi bírságot köteles fizetni az, aki a vadászjegy vagy a vadászati engedély visszavonásáról szóló döntésben foglaltaknak nem tesz eleget.

A vadvédelmi bírság kiszabása, mint szankció alkalmazása eseteinek kibővítését indokolja továbbá az is, ha valaki vadtenyésztési tevékenységet engedély nélkül folytat, vadat engedély nélkül tart, vadat engedély nélkül szállít vagy vadat vadászterületre engedély nélkül helyez ki. Ezen jogsértés miatt korábban a Vtv. alapján csak a vadászatra jogosult volt szankcionálható, mégpedig vadgazdálkodási bírság kiszabásával. A gyakorlatban azonban több esetben a jogsértést nem vadászatra jogosult követte el, hanem magánszemély, ugyanakkor vele szemben nem vadgazdálkodási bírság, hanem csak vadvédelmi bírság kiszabására van lehetőség. A módosítással tehát e tekintetben a bírságolás lehetősége csak részben kerül kiterjesztésre, mellyel ugyanakkor az elérni kívánt cél az, hogy kellő visszatartó erőt jelentsen a tárgyi jogsértés tekintetében.

31. §

A tulajdonosi képviselő és a vadászatra jogosult személyének nyilvántartásba vétele iránti ügyekben is szükséges – az esetlegesen a vadászterület határának megállapításával, a tulajdonosi gyűlések határozatainak megtámadásával, a haszonbérleti szerződés felmondásával kapcsolatos nem ritkán több évig húzódó peres eljárások jogerős befejezését követően – a hatósági döntés módosítása vagy visszavonása.

32. §

A tájegységi fővadász szakirányítási feladatköre bővítésre kerül azzal, hogy a tájegységi fővadász közreműködhet a trófeabírálati tevékenységben. A módosítás indoka, hogy ezáltal a tájegységi fővadász segítséget nyújthat a vadászati hatóság részére a trófeabírálattal kapcsolatos szakmai feladatok ellátásában.

33. §

A felhatalmazó rendelkezések között a vadászjegy és a vadászati engedély érvényesítése mellett az érvénytelenítésükre irányadó szabályozás megalkotásának lehetőségére vonatkozó módosítás, továbbá a vadgazdálkodási üzemtervi időszak lejártát követően az elévülési időn túl fel nem vett haszonbérleti díj összegének a vad élőhelyének fejlesztésére és a vadállomány védelmére történő fordításának szabályainak rendeletben történő megállapítására vonatkozó felhatalmazás.

34. §

Rendelkezni szükséges arról, hogy a vadgazdálkodási üzemtervi időszak lejártát követően az elévülési időn túl fel nem vett haszonbérleti díj összege a vad élőhelyének fejlesztésére és a vadállomány védelmére fordíthatóvá váljon.

35. §

Hatályon kívül helyezésre kerülő rendelkezések, amelyek szükségességét a módosítással eszközölt pontosítások, egyértelműsítések indokolnak.

36. §

A Vadászkamaráról szóló törvényben, annak megalkotásakor rögzítésre került a Vadászkamara székhelyének meghatározása. Az eltelt több mint 20 évben a Vadászkamara tevékenységi köre, hatósági és köztestületi feladatai megváltoztak mellyel összefüggésben a székhely meghatározására alapvetően a Vadászkamara alapszabálya alkalmas, annak törvényben való rögzítésére nincs szükség.

37. §

A rendelkezés egyrészről az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvénnyel kapcsolatos koherenciát, másrészről a kötelező vadászkamarai tagsággal összefüggő eljárások pontosítását biztosítja.

38–39. §

A rendelkezések a vadászkamarai tagok (sport- és hivatásos vadászok) nyilvántartásával kapcsolatos feladat pontosítását szolgálják, valamint a Vadászkamara kezdeményezésére kialakítandó új típusú vadászjegy kiadásával kapcsolatos hatósági eljárás jogszabályi alapjait teremtik meg.

Régi szakmai igény, hogy a hivatásos vadászokat ne lakóhelyük, hanem szolgálati helyük (munkahelyük) alapján tartsa nyilván az érdekképviselő, hiszen a hivatásos vadászok továbbképzésének alapja a nyilvántartás helye. Az intézkedés ügyfélbarát, mert a hivatásos vadász az éves továbbképzést a jövőben nem a bejelentett lakóhelye szerint köteles teljesíteni, hanem szolgálati helye szerint, mely a szakmai feladatellátáshoz is jobban tud alkalmazkodni. Fentiek kiegészülnek azzal, hogy a kötelező vadászkamarai tagsággal összefüggő eljárások pontosítására is sor kerül.

40. §, 42–45. §, 47. §

A rendelkezések a vadászkamarai tagok (sport- és hivatásos vadászok) nyilvántartásával kapcsolatos feladat pontosítását szolgálják, valamint a Vadászkamara kezdeményezésére kialakítandó új típusú vadászjegy kiadásával kapcsolatos jogszabályi alapokat teremtik meg.

41. §

A rendelkezés a vadászjegy éves, vadászati évekhez kötött érvényesítésének kezdőnapját határozza meg, mely a vadászjegy érvényesítés ügymenetének pontosítása.

46. §

A Vadászkamara a Kamarai törvény 27. § (4) bekezdése alapján közvetlenül gazdasági tevékenységet nem végezhet. Azonban különösen a koronavírus járvánnyal és a pandémiás helyzettel is összefüggésben a tagokkal való

kapcsolattartás során elkerülhetetlen, hogy bizonyos költségek (így különösen a postázással együtt járó költségek) a tagok részére átháríthatók legyenek.

48–51. §

A törölt haszonélvezeti jog visszajegyezhetőségének vizsgálatára irányuló eljárás megindítása mint jogilag jelentős tény ingatlan-nyilvántartási feljegyzésének lehetőségét tájékoztatási célból biztosítani szükséges.

52–53. §

Az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvénynek (a továbbiakban: Evt.) a 2017. szeptember 1-én hatályba lépett 2017. évi LVI. törvénnyel történt módosítása óta ismert, hogy a formátlan, kötetlen tartalmú, a földtulajdonosokkal való elszámolás garanciáit általában nem tartalmazó régi erdőgazdálkodási megbízási szerződések törvény erejénél fogva kivezetésre kerülnek. Helyettük új, a hatályos földforgalmi szabályozással összhangban álló földhasználati szerződéseket kell kötni. A kivezetés eredeti, 2018. december 31-i határideje többször módosult. Az egyes agrárszabályozási tárgyú törvények módosításáról szóló 2018. évi CXI. törvény 66. § (2) bekezdése 2020. május 7-ig, a Gazdaságvédelmi Akcióterv keretében a veszélyhelyzet ideje alatt egyes agrárszabályozási tárgyú rendelkezések eltérő alkalmazásáról szóló 122/2020. (IV. 16.) Korm. rendelet 1. § (1) bekezdése a veszélyhelyzet idejére nyújtott haladékot, majd a termelősövetkezeti földhasználati jog alatt álló földrészek tulajdonjogának rendezéséről és egyes földügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2020. évi XL. törvény 41. § j) pontja 2021. december 31-re módosította a végső határidőt. A szakmai civil szervezetek, a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara által végzett ismeretterjesztés, az Agrárminisztérium kommunikációja eredményeként az erdőgazdálkodás szereplői számára a változtatási kötelezettség széles körben ismertté vált. Az eredeti határidő kihirdetése óta azonban az erdővel kapcsolatos földhasználat átengedése, erdőgazdálkodói nyilvántartásba való bejegyzésre a földhasználó személyét illető új rendelkezések léptek hatályba 2020. július 1-től. A jogszabály hatásainak vizsgálata során megállapítható volt, hogy egyes esetekben a támogatási jogviszonyok megszűnéséhez, adott esetben szerződésszegéshez és a támogatás visszafizetési kötelezettségéhez vezethet, ha a megbízási szerződések minden átmeneti rendelkezés nélkül, egy időpontban megszűnnek. A Európai Unió Közös Agrárpolitikája (KAP) ugyanis 2005-től kezdődően ad lehetőséget új erdők telepítése, illetve meglévő erdők környezeti állapotának javítása érdekében több éves kötelezettségvállalásokat, illetve fenntartási kötelezettséget is tartalmazó támogatások odaítélésére. Ezen támogatásokat az azok meghirdetésekor jogosult földhasználó vagy a bejegyzett erdőgazdálkodó igényelhet. A földhasználó vagy erdőgazdálkodó az esetek jelentős hányadában nem azonos a tulajdonossal, hanem az erdőgazdálkodást különböző jogcímen, jellemzően hosszú távú vagy határozatlan idejű szerződés alapján végzi. Az Evt. 113. § hatályos (25a) bekezdése értelmében a megbízási szerződés alapján bejegyzett erdőgazdálkodói jogosultságok 2021. december 31-ét követően a törvény erejénél fogva megszűnnek, az erdészeti hatóság által törlésre kerülnek. Ez a változás számos erdőtulajdonos esetében eredményezhet olyan helyzetet, hogy 2022. január 1-től nem talál olyan új erdőgazdálkodót, aki a megbízási szerződéssel megbízott erdőgazdálkodóra vonatkozó támogatási jogviszonyból fakadó, fennálló többéves kötelezettséget átvállalja. Ugyanakkor nem cél, hogy a támogatott kedvezményezett erdőgazdálkodói jogosultságai megszűnése miatt a fenti támogatások visszafizetésének elrendelésére kerüljön sor. Ilyen védendő eredmények a már elvégzett vagy folyamatban lévő erdőtelepítések, erdőszerkezet-átalakítások, erdőkörnyezetvédelmi gazdálkodási vállalkozások, illetve erdőérték-növelő beavatkozások.

54. §

Azon művelés alól kivett területként nyilvántartott földrészek tartoznak a Nemzeti Földalapba a Nemzeti Földalapról szóló 2010. évi LXXXVII. törvény (Nftav.) 1. § (1) bekezdésének c) pontja szerint, amelyek a Nemzeti Földalapba tartozó földrészlet mező-, erdőgazdasági tevékenysége szolgálatában állnak, vagy ahhoz szükségesek. Egyéb kivett területek felett az állami vagyonról szóló 2007. évi CVI. törvény (Ávt.) hatálya alá tartozóként az állami vagyon felügyeletéért felelős miniszter a Magyar Nemzeti Vagyonkezelő Zrt. útján gyakorolja a Magyar Állam nevében a tulajdonosi jogokat.

A Magyar Állam javára öntözésfejlesztési céllal megszerzett (illetve a jövőben megszerezni kívánt), az Nftav. hatályát meghatározó rendelkezéseknek meg nem felelő kivett területek Nemzeti Földalapba történő kerülését,

tehát a Magyar Állam nevében a tulajdonosi jogok és kötelezettségek agrárpolitikáért felelős miniszter az öntözési igazgatási szerv, azaz a Nemzeti Földügyi Központ útján történő gyakorlását szükséges biztosítani.

55. §

A földművesek mintagazdaságként történő kijelölésének különös szabályait indokolt megállapítani.

56–57. §

A Tokaji Életpálya Program megvalósítása érdekében a vagyonkezelés szabályainak kiegészítése szükséges.

A Tokaji Életpálya Programcélja megállítani a Tokaji borvidékről a fiatal, képzett, diplomás munkaerő elvándorlását, valamint kedvező feltételek megteremtésével elősegíteni az ország más területéről, a szőlőtermesztésre és borászatra fogékony fiatal szakemberek Tokaji borvidéken történő letelepedését.

E cél elérése érdekében azok a Tokaji borvidéken szőlőültetvényt birtokló magánszemélyek, akik a továbbiakban nem kívánják a jó termőhelyeken található, de jellemzően rossz állapotban lévő ültetvényeiket hasznosítani, a Tokaji Borvidék Hegyközségi Tanácsának felhívására lehetőséget kapnak, hogy felajánlják egyes területeiket megvételre az állam számára. Ezt követően a Nemzeti Földügyi Központ az érintett területek vagyonkezelési jogát a Tokaji Borvidék Hegyközségi Tanácsának tulajdonában álló Tokaji Szőlő- és Bortermelési Községi Infrastruktúra Központ Nonprofit Kft. részére adja át. A Nonprofit Kft. gondoskodik arról, hogy az ültetvényeket 4–6 év alatt egységes szakmai szempontok szerint, az ültetvények kezelési igényeinek megfelelő állapotba hozza annak érdekében, hogy azokat a művelési szándékkal rendelkező képzett fiatal gazdák használatába, vagy tulajdonába adja. Ezzel olyan új perspektívát nyújt a valódi termelőknek, amely jelenleg nem létezik, valamint a minőségi területeken, korszerű ültetvények által biztosítja a minőségi előrelépést anélkül, hogy nehezen értékesíthető feleslegeket generálna.

58. §

A rendelkezés biztosítja, hogy a Nemzeti Földalapba tartozó föld önkormányzat részére ingyenesen tulajdonba adható legyen törvényben vagy törvény felhatalmazása alapján kiadott jogszabályban foglalt feladatai elősegítése, továbbá a kisajátításról szóló törvényben megjelölt, a kisajátítást megalapozó közérdekű cél megvalósítása érdekében.

59. §, 61. §

Szövegcsérés pontosítások jogtechnikai célból.

60. §

Figyelemmel arra, hogy 2020. július 1-jével a Fétv. az erdők használatára vonatkozóan új szerződéses jogcímekkel (erdőgazdálkodási haszonbérleti szerződés és az erdőgazdálkodási integrációs szerződés) került kibővítésre, így az olyan osztatlan közös tulajdonban álló erdő, illetve erdőgazdálkodási tevékenységet közvetlenül szolgáló földterületnek minősülő földrészletek hasznosítására vonatkozó jogcímeket is indokolt ezen szerződéstípusokkal kiegészíteni.

62. §

Az agrárkamara tagdíj megállapításhoz szükséges adatok átadása a tagság adminisztrációs terheit csökkenti, mivel az adatok hatóság általi szolgáltatásával az érintettek részéről való adatszolgáltatás az agrárkamara részére elkerülhető.

A tagság megszűnés megállapításához a tag elhalálozása időpontjának ismerete elengedhetetlen.

Több esetben szükséges a NAK számára kiegészítő adatkérés, többek között a kamara tagdíjmegállapítás, valamint a tagsági jogviszony keletkezés és megszűnés megállapítása vonatkozásában.

63. §

Szövegpontosítás a rendelkezésnek a törvény 21. § (3) bekezdés b) pontjában rögzítettekkel és egyéb az agrárkamara megyei küldöttjeinek megválasztásával kapcsolatos rendelkezéseivel való összhangjának megteremtése érdekében.

64. §

A kamarai meghatalmazás mint technikai közreműködés szabályai.

65. §

Szövegpontosítás a rendelkezésnek a törvény 21. § (3) bekezdés b) pontjában rögzítettekkel való összhangjának megteremtése érdekében.

A törvény rendelkezése alapján az országos, valamint a megyei küldöttgyűlési küldöttek választása rendjének megállapítás továbbra is az országos küldöttgyűlés hatásköre marad, azonban országos küldöttgyűlés az országos, valamint megyei küldöttgyűlési küldöttek választása rendjének megállapítás kapcsán egyes döntéseket más kamarai testületi szerv hatáskörébe utalhat.

66. §

Országos küldöttgyűlési hatáskörbe kerül az alelnökök megválasztása mellett, az alelnökök létszámának és feladatkörének meghatározása is.

67. §

Technikai szövegpontosítás.

68. §

Szövegpontosítás a rendelkezésnek a törvény 21. § (3) bekezdés b) pontjában rögzítettekkel való összhangjának megteremtése érdekében.

69. §

Szövegpontosítás a rendelkezésnek a törvény 21. § (3) bekezdés b) pontjában rögzítettekkel való összhangjának megteremtése érdekében.

70. §

A törvény 9. § (2) bekezdés és 30. § (1) bekezdésében rögzített rendelkezéseivel való összhang megteremtése.

71. §, 1. melléklet

Az agráriumhoz kapcsolódó szaktanácsadási tevékenységek eddig nem szerepeltek nevesítve az ÖVTJ jegyzékben, korábban jellemzően a 749005 kód tevékenységi kódon folytatták. Az ÖVTJ '21 elkülönítette ezeket, így ezekkel bővült a felsorolás.

72. §

a) és b) pont: A tagok gyors tájékoztatása érdekében szükséges a telefonszám kezelése.

c) és d) pont: Technikai szövegpontosítás.

e) pont: Törvény rögzíti, hogy az Alapszabályban szükséges meghatározni a törvényben rögzítetteken felüli térítésmentes szolgáltatások körét is.

f) és g) pont: Technikai szövegpontosítás.

h) pont: Technikai szövegponosítás, figyelemmel arra, hogy a 25. § (1) és (2) bekezdése az elnökséget nevesíti, nem az elnököt.

i)–k) pont: Technikai szövegponosítás.

73. §

a) és b) pont: A küldöttválasztó közgyűlés fogalom kivezetésre kerül, figyelemmel arra is, hogy a korábbi kamarai választás során ezen fogalom értelmezési nehézséget okozott.

c) pont: Az országos küldöttgyűlés országos, valamint a megyei küldöttgyűlési küldöttek választása rendjének megállapításával kapcsolatos hatásköre ugyanezen szakaszban, de a (4) bekezdésben kerül rendezésre.

d) pont: Technikai szövegponosítás.

e) pont: Deregulációs rendelkezés, mivel jelen rendelkezés tényleges alkalmazásának idejétől számítva már 7 év eltelt.

f) pont: Figyelemmel arra, hogy a küldöttválasztó közgyűlés fogalma kivezetésre kerül a törvényből, így erre tekintettel ezen rendelkezés is szükségtelen.

g) pont: Gyógyszerkészítmény gyártásából a gyógynövény feldolgozása már nem minősül agrárkamara tagsági jogviszonyt létrehozó tevékenységnek.

74–75. §

A hatályos megfogalmazás nem biztosítja maradéktalanul a jogalkotói szándék érvényesítését arra vonatkozóan, hogy a halgazdálkodási jog átadása során olyan jogosult legyen választható, amely esetében a jó és jogszerű halgazdálkodási gyakorlat alkalmazása reálisan elvárható.

76. §

Erdő használatba vételére az általános földforgalmi szabályozás oldaláról jogi személyként csak mezőgazdasági termelőszervezetet, a lehetséges szerződések részletes szabályozása oldaláról csak erdőgazdálkodásra jogosult erdészeti szakirányító vállalkozás jogosult. Az első kategóriát a földforgalmi törvény, a másodikat az erdőtörvény definiálja. A két definíció között fennálló kisebb eltérések miatt előfordul, hogy egy erdőgazdálkodásra jogosult erdészeti szakirányító vállalkozás a mezőgazdasági termelőszervezetet kritériumainak nem felel meg. A szabályozási anomália feloldását az jelentheti, a földforgalmi szabályozás lehetővé teszi az erdőgazdálkodásra jogosult erdészeti szakirányító vállalkozások mezőgazdasági termelőszervezetként történő automatikus elismerését.

77. §, 93. §, 96. §, 99–100. §, 108. §, 121. §, 124. §, 131. §

Az ingatlan-nyilvántartásról szóló 2021. évi C. törvény hatályba lépésével összefüggő módosítás.

Az egyes földügyi eljárások elektronikussá tétele a földforgalmi hatósági jóváhagyási eljárások esetében is szükségessé tesz bizonyos módosításokat.

A biztonsági okmányon történő szerkesztést a szerződések elektronikus regisztrációja váltja majd fel. A hatósági eljárás elektronikus úton történő lefolytatása érdekében – a papíralapú benyújtás lehetőségének fenntartása mellett – meg kell teremteni a kérelmek elektronikus benyújtásának, valamint a szerződésekhez kapcsolódó jóváhagyó záradék elektronikus kiállításának lehetőségét.

78. §

A visszaélések megakadályozása érdekében pontosításra kerül a személyes művelési kötelezettséggel kapcsolatos rendelkezés.

Tekintettel arra, hogy a közeli hozzátartozótól történő földtulajdon-szerzés esetén a tulajdonjogot megszerző félnek saját jogon nem szükséges megtennie a Földforgalmi tv. 13. §-a szerinti nyilatkozatot, így a törvényi előírások megkerülését jelentheti az, ha valaki a Földforgalmi tv. 13. § szerinti vállalkozások megtételével megszerzett földet

közeli hozzátartozójára ruhazza át. Ezért pontosítani szükséges, hogy ebben az esetben a közeli hozzátartozóra átszállnak a jogelőd által tett vállalások.

Pontosítani szükséges továbbá, hogy a Földforgalmi törvény szerinti más célú hasznosítás – ellentétben a földvédelmi fogalommal – kiterjed az erdőkre is.

A személyes művelési kötelezettség vonatkozásában indokolt annak lehetőségét biztosítani, hogy az egy másik tulajdonostárs részére többtelehasználati megállapodással történő átadással valósuljon meg, kiemelt figyelemmel az önálló erdőgazdálkodási egység létesítésének minimum szabályaira.

79. §

A jogalkalmazói visszajelzések, valamint az irányadó kúriai joggyakorlat áttekintése alapján indokolt a több föld dologösszességként történő átruházása egyes eseteinek pontosítása. Több föld egybefoglalt vételáron történő eladásának továbbra is az egyik alapesete, ha azok egymással szomszédosak. A használó személyéhez kötődő kritérium azonban módosul. Eszerint egybefoglalt vételáron történő eladásra sor kerülhet akkor is, ha a földek azonos vagy szomszédos járás területén fekszenek, de a földek bejegyzett földhasználója csak az eladó vagy legalább három éve a vevő lehet.

A visszaélések megakadályozása érdekében több föld egybefoglalt vételáron történő eladása esetén a földműves tulajdonostársat megillető elővásárlási jog csak akkor gyakorolható, ha ezen elővásárlási jogosultság valamennyi érintett ingatlan vonatkozásában fennáll.

80. §

A visszaélések megelőzése érdekében csak abban az esetben nem gyakorolható az ügylet vonatkozásában elővásárlási jog, ha olyan tulajdonostárs vásárolja ki a tulajdonostársai tulajdoni hányadát, aki legalább három éve tulajdoni illetőséggel bír az adott ingatlanban.

Figyelemmel arra, hogy a bevett egyház vagy annak belső egyházi jogi személye temető létesítése céljából megszerezheti a föld tulajdonjogát, indokolt biztosítani, hogy elővásárlási jog gyakorlására ne kerülhessen sor, amely ellehetetlenítheti az ügyletet.

81–83. §, 87–89. §, 101. §, 104–108. §, 111. §, 119–121. §

A mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvény, és a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvénnyel összefüggő egyes rendelkezésekről és átmeneti szabályokról szóló 2013. évi CCXII. törvény módosításával a mező- és erdőgazdasági hasznosítású földre vonatkozó adásvételi szerződések, illetve haszonbérleti szerződések esetén a hirdetményi úton történő közlési és hatósági jóváhagyási eljárás kapcsolatának újraszabályozására kerül sor a jogalkalmazói visszajelzések alapján körvonalazódó problémák kiküszöbölése érdekében.

Azon hatósági jóváhagyáshoz kötött szerződések esetében, amelyeknél helye van az elővásárlási, illetve előhaszonbérleti jog gyakorlásának, a jelenleg hatályos eljárásrend alapján – amely szerint a hatósági eljárás megindítására csak a közzétételi procedúra lefolytatását követően kerül sor – azokra az alapvető hibákra, amelyek a jóváhagyás azonnali megtagadását vonják maguk után, csak a közzétételi időszak lejártát követően derül fény. Ebben az esetben a probléma kizárólag új szerződés megkötésével orvosolható, melyet értelemszerűen újabb közzétételi eljárás követ. Ez időben elhúzódó folyamat, valamint felesleges terhet ró a közzétételben operatív módon részt vevő jegyzőkre, és hátrányos az elővásárlási, előhaszonbérleti jogosultságukkal élni kívánó személyek számára is. Szükséges ezért az eljárás olyan irányú módosítása, mely lehetővé teszi az azonnali megtagadásra okot adó hibában szenvedő szerződések közzétételének kiküszöbölését.

Az új szabályozás értelmében azon hatósági jóváhagyáshoz kötött szerződések esetében, amelyeknél helye van az elővásárlási, illetve előhaszonbérleti jog gyakorlásának, a feleknek nem a jegyző, hanem a mezőgazdasági igazgatási szerv felé kell benyújtaniuk a megkötött szerződést. A hatóság az előzetes vizsgálata során kiszűri az alapvető hibában szenvedő szerződéseket és megtagadja a jóváhagyásukat. Amennyiben megtagadásra nem kerül sor, úgy a hatóság hivatalból intézkedik a jegyző felé a szerződések közzététele érdekében.

A hatóság ügyintézési határidejébe a szerződés közzétételre való alkalmasságát megállapító közbenső döntés meghozatala és a közzététel eredményeként a jegyző által a hatóság részére megküldött okiratok beérkezése közötti időtartam nem számít bele.

A hatósági jóváhagyáshoz nem kötött szerződések esetében továbbra is marad az eredeti eljárásrend, vagyis a felek közvetlenül a jegyzőt keresik meg a szerződés közzététele érdekében.

A kialakult kúriai joggyakorlatra tekintettel szükségessé vált továbbá egyértelművé tenni a Földforgalmi tv. 21. § (5) bekezdésének, illetve a 49. § (4) bekezdésének és az Ákr. 36. § (2) bekezdésének összhangját.

84. §

A szerződés hatósági jóváhagyása, annak hatályosságához szükséges olyan tartalmi követelmény, amelynek hiányában a jogcímes elbirtoklás Polgári törvénykönyvben foglalt feltételei nem állnak fenn.

85. §, 93–95. §, 122–123. §

A szerzési korlátozások hatósági ellenőrzése, a kényszerhasznosítás, valamint a Földforgalmi tv. 67/A. § szerinti vételi jog megnyílásának és gyakorlásának részletszabályai kerülnek pontosításra.

86. §

A jogalkalmazói visszajelzések, valamint az irányadó kúriai joggyakorlat áttekintése alapján indokolt a több föld egybefoglalt haszonbér ellenében történő haszonbérbe adása egyes eseteinek pontosítása. Több föld egybefoglalt haszonbér ellenében történő haszonbérbe adásának továbbra is az egyik alapesete, ha azok egymással szomszédosak. A használó személyéhez kötődő kritérium azonban módosul. Eszerint egybefoglalt haszonbér ellenében történő haszonbérbe adásra sor kerülhet akkor is, ha a földek bejegyzett földhasználója legalább három éve ugyanaz a személy és a földek azonos vagy szomszédos járás területén fekszenek.

A visszaélések megakadályozása érdekében több föld egybefoglalt haszonbér ellenében történő haszonbérbe adása esetén, a földműves tulajdonostársat megillető előhaszonbérleti jog csak akkor gyakorolható, ha ezen előhaszonbérleti jogosultság valamennyi érintett ingatlan vonatkozásában fennáll.

90. §

A haszonbér aránytalansága a szerződés jóváhagyása megtagadásának oka. Akkor kell a haszonbér értékét aránytalannak kell tekinteni, ha az érintett föld nem rendelkezik olyan objektív előnyös tulajdonságokkal, amelyek a helyben szokásos haszonbér mértékétől való eltérést indokolják. A törvény meghatározza a figyelembe vehet előnyös tulajdonságokat: a föld fekvése, a föld minősége (AK értéke), öntözhetősége, művelhetősége, közútról való megközelíthetősége. Nem lehet azonban figyelembe venni bizonytalan, jövőbeni eseményeket, és szubjektív, azaz a haszonbérelő elhatározásától, kockázatvállalásától függő körülményeket. Az átlagos haszonbértől való eltérés esetén a bizonyítási teher a haszonbérbe adóra esik arra vonatkozóan, hogy a haszonbér értéke arányos.

A Magyar Agrár-, Élelmiszergazdasági és Vidékfejlesztési Kamara jelzéssel élhet a mezőgazdasági igazgatási szerv felé a haszonbér aránytalansága tekintetében. Ebben az esetben a Magyar Agrár-, Élelmiszergazdasági és Vidékfejlesztési Kamarát az eljárásában az ügyfél jogállása, a mezőgazdasági igazgatási szerv haszonbérleti szerződést jóváhagyó vagy megtagadó határozata elleni közigazgatási per vonatkozásában pedig keresetindítási jog illeti meg.

91. §

A haszonbérleti szerződés hatósági jóváhagyáshoz kötött módosítása egyes eseteire vonatkozó speciális rendelkezések, melyek alkalmazása attól függ, hogy a módosítás a haszonbérleti díj csökkentésére, vagy a haszonbérlet időtartamának meghosszabbítására irányul.

92. §

Nem kell a mezőgazdasági igazgatási szerv jóváhagyása tanya földhasználati jogosultságának az átengedéséhez. Abban az esetben, ha a szóban forgó ingatlan az ingatlan-nyilvántartásban sem kivett tanyaként, sem tanya jogi

jelleggel nem szerepel, annak vizsgálatához, hogy valóban fennáll-e ez a mentesség, – a Földforgalmi tv. tanya definíciójából kiindulva – szükségessé válhat az ingatlanon található épületek rendeltetésének igazolása.

97. §

Átmeneti rendelkezés.

98. §

Szövegcsérés formájú jogtechnikai pontosítások.

102. §, 112. §

Az ökológiai gazdálkodás az elővásárlási, valamint az előhaszonbérleti jogosultság sorrendjében olyan privilegizált helyet jelent, amely mellé kellő garanciális szabályok szükségesek a visszaélések megelőzésére. A jogalkalmazói gyakorlat alapján a visszaélések megelőzéséhez szükséges a már meglévő kötelezettség kiegészítése, így a jogosultnak azt is igazolnia kell a mezőgazdasági szerv felé, hogy megkezdte az ökológiai gazdálkodásra való átállást.

103. §, 113. §

Az eredetvédett termék előállítás az elővásárlási, valamint az előhaszonbérleti jogosultság sorrendjében olyan privilegizált helyet jelent, amely mellé kellő garanciális szabályok szükségesek a visszaélés megelőzésére. Ilyen rendelkezés az a kötelezettségvállalás, amely szerint legalább 10 éves időtartamban az ilyen elővásárlási joggal megszerzett földön eredetvédett termék előállítására fog sor kerülni, amely kötelezettség a tulajdonjog időközben történő átruházása esetén a vevőt is köti.

109. §

A transzparencia érdekében a haszonbér fizetése átutalással vagy postai utalvánnyal történhet, amely alól kivétel az 1 ha terület nagyságot el nem érő földre vonatkozó haszonbérleti szerződés, a hozzátartozók közötti ügyletek, a tanya haszonbérletére irányuló ügylet, a legalább 25%-os részben a bérbeadó tulajdonában álló mezőgazdasági termelőszervezettel kötött ügylet, valamint azon családi mezőgazdasági társasággal kötött ügylet, amelyben a bérbeadó tag.

110. §

A haszonbérleti díj módosítására vonatkozó eljárásrend pontosítása.

114. §

A Földforgalmi tv. 42. § (1)–(2) bekezdése és a Fétv. alhaszonbérletre vonatkozó szabályai összehangolása.

115. §

Jogtechnikai jellegű pontosítás.

116–118. §

Az erdőgazdálkodásban használatos szerződések (erdőgazdálkodási haszonbérlet, erdőgazdálkodási integráció, erdőkezelés) a használó személye vonatkozásában előírják az erdőgazdálkodásra jogosult erdészeti szakirányító vállalkozásként történő nyilvántartásba vételt. Nem indokolt ugyanakkor ennek megkövetelése, ha a használó a tulajdonos közeli hozzátartozója, vagy a tulajdonos legalább 25%-ban tulajdonában, vagy a közeli hozzátartozójának legalább 25%-ban tulajdonában álló mezőgazdasági termelőszervezet, vagy olyan családi mezőgazdasági társaság, amelyben a tulajdonos tag.

125. §

Nem kell a mezőgazdasági igazgatási szerv jóváhagyása tanya földhasználati jogosultságának az átengedéséhez. Abban az esetben, ha a szóban forgó ingatlan az ingatlan-nyilvántartásban sem kivett tanyaként, sem tanya jogi jelleggel nem szerepel, a földhasználat bejegyzése során annak vizsgálatához, hogy valóban fennáll-e ez a mentesség, – a Földforgalmi tv. tanya definíciójából kiindulva – szükséges az ingatlanon található épületek rendeltetésének igazolása.

126. §

A módosítás megteremti annak lehetőségét, hogy a hegybíró is jogosulttá váljon a földhasználati összesítő igénylésére a szőlőültetvények telepítésének engedélyezésével, valamint a szőlőültetvények telepítésének és kivágásának ellenőrzésével összefüggésben.

127–128. §

Az Európai Bíróság C-235/17. számú ügyben hozott ítélete elrendelte a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXII. törvénnyel megszüntetett haszonélvezeti jogok visszaállítását. Az ítélet végrehajtására az Európai Bizottsággal egyeztetve a következő folyamat törvényi szabályozása szükséges.

A folyamat két szakaszból és három hatósági eljárásból áll:

- a) visszajegyzés megállapítására irányuló hatósági eljárás, amelynek része egyrészt a visszajegyzés lehetőségének vizsgálata, másrészt – a visszajegyezhetőségről való döntés esetén – a haszonélvezeti jog ingatlan-nyilvántartásba való visszajegyzése;
- b) kompenzáció megállapítására irányuló hatósági eljárás, amelynek keretében megállapításra kerülne a haszonélvezőt megillető, az állam által fizetendő kompenzáció.

Az állam az érintetteket értesíti arról, hogy a C-235/17. számú ítélet következtében kérhetik a törölt haszonélvezeti joguk visszaállítását, vagy jogosultak kompenzációra.

Ezen tájékoztatásban szükséges jelezni, hogy amennyiben az adott földterületen 2018. március 6-át (Segro-ítélet) megelőzően tulajdonosváltás állt be vagy a földterületre konkuráló jog (új haszonélvezet) alapítására került sor, akkor a hatóság határozatában az új jogosult jóhiszeműségét fogja megállapítani, ezért visszajegyzésre nincs lehetőség.

Szintén ezen tájékoztatás tartalmaz egy formanyomtatványt is a kérelmek benyújtására.

A visszajegyezhetőség vizsgálatára irányuló hatósági eljárás – az eljárás első szakasza annak megállapítására, hogy van-e bármilyen jogi akadálya a földrészlethez kapcsolódó korábban törölt, haszonélvezeti jog visszajegyzésének. Az eljárás megindítására (ahogy az erre épülő kompenzációs eljárás megindítására is) minden esetben külön, erre irányuló ügyféli kérelem esetében kerülhet sor, a kérelem előterjesztésére jogvesztő határidőt tartalmaz a törvény. A kérelem benyújtásának tényét az ingatlan-nyilvántartásban tényfeljegyzésként rögzíteni szükséges a jogbiztonság érdekében.

A hatósági eljárásban ügyféli jogosultságot az kaphat, akinek az érintett földrészlet kapcsán a haszonélvezeti joga 2014. május 1. napján a 2013. évi CCXII. törvény 108. § (1) bekezdésére tekintettel szűnt meg, illetve jogutódja, vagy tulajdonjogának fennállása alatt került a fenti haszonélvezeti jog megszüntetésre vagy jelenleg az ingatlan tulajdonosa, vagy jelenleg fennálló kötelmi jogát az esetleges visszajegyzés érintené, továbbá akinek jogát vagy jogos érdekét az eljárás tárgya közvetlenül érinti.

Jóhiszeműen jogszerző harmadik személy terhére nincs helye a haszonélvezeti jog visszajegyzésének.

Jogi akadály a jóhiszemű tulajdonszerzés tényén túlmenően a közérdekű célból végbement kisajátítás.

Ha a visszajegyzés feltételei a törölt haszonélvezeti joggal korábban terhelt terület csak egy részére állnak fenn, akkor a haszonélvezeti jog visszajegyezhetőségét – az érintett ingatlan vagy ingatlanok, illetve ezek természetben meghatározott részének megjelölésével – arra a területre kell megállapítani, melyre a visszajegyzés feltételei fennállnak.

Nincs akadálya a visszajegyzésnek, ha a földterület termőföld jellege megmaradt, de a művelési ág megváltozott (pl. a korábbi szántó helyén gyümölcsös vagy szőlő lett), továbbá ha időközben a földterületet ugyan belterületbe vonták (és adott esetben ráépítettek), de az ingatlan egyéb tulajdonságai tekintetében nem történt változás.

Ha a hatóság minden kétséget kizáróan megállapítja, hogy a visszajegyzésnek a fent felsorolt okokból nincs akadálya, az eljárást lezáró döntésében dönt a korábbi haszonélvezeti jogosultság visszajegyezhetőségéről. Ha a hatóság döntésével összefüggő minden jogorvoslati eljárás lezárult (ideértve a döntéssel szemben indítható közigazgatási pert, illetve a bírósági határozatok alapján esetlegesen szükséges újabb hatósági döntést), akkor a hatóság a határozatát továbbítja az ingatlanügyi hatóságnak, amely a visszajegyzés átvezetését elvégzi.

Ha a hatóság az eljárása során azt állapítja meg, hogy jóhiszemű szerzés történt, ezért a visszajegyzésnek jogi akadálya van, döntésében megállapítja, hogy a haszonélvezeti jogosultság visszajegyezésének nincs helye.

A hatóság döntéseinek összefüggésben közigazgatási úton, a hatóság döntése jogszerűségének vitatása miatt közigazgatási per kezdeményezhető.

Mind a hatóság visszajegyzést elrendelő, mind az azt megtagadó határozata ellen helye van közigazgatási pernek, amelyet bárki indíthat, aki az eljárásban ügyfél.

A közigazgatási per(ek) ideje alatt a visszajegyezhetőségről rendelkező határozatok nem kerülnek megküldésre a konkrét visszajegyzés érdekében az ingatlanügyi hatóság számára.

A visszajegyezhetőség vizsgálatára irányuló eljárás teljes lezárultáig a kompenzációs eljárást megkezdeni nem lehet; a hatósági eljárás lezárulta előfeltételét képezi a kompenzációs eljárásnak. Ha a haszonélvező nem kérte a visszajegyezhetőség vizsgálatára irányuló eljárás lefolytatását, akkor a kompenzációs eljárás iránti kérelmét közvetlenül benyújthatja.

A visszajegyezhetőség vizsgálatára irányuló eljárás teljes lezárultát követően, ha a visszajegyezhetőségről születik döntés, az ingatlanügyi hatóság a visszajegyzést elvégzi, azaz a tulajdoni lapon feltüntetésre kerül a haszonélvezeti jog.

Az ügyintézési határidőre az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (Ákr.) rendelkezései az irányadóak.

Ezt követően, illetve akkor is, ha a visszajegyzésre jogosult nem kéri haszonélvezeti jogának visszajegyzését, kerülhet sor a kompenzációs igények rendezésére az e célból létrehozandó kompenzációs eljárás keretében.

A kárigények felmérésére és megtérítésére irányuló kompenzációs eljárásban mind az ügyfelek egymás közötti, mind pedig az ügyfelek és az állam közötti kárigények felmérhetőek és rendezhetőek.

Az eljárás célja, hogy megállapítható legyen a korábban a törölt haszonélvezeti jogosult számára a tulajdonos által már kifizetett összeg és így kalkulálható legyen az állam által fizetendő kompenzáció. Az állam figyelembe veszi a már korábban kifizetett összegeket és ennek érdekében tájékozódni kíván.

Az eljárás a visszajegyzésre irányuló hatósági eljárást követően indul, amennyiben a volt haszonélvező a kompenzációs igényéről a megelőző hatósági eljárás megindítására vonatkozó kérelmében nyilatkozik.

Amennyiben a volt haszonélvező nem kéri a visszajegyzést, szintén kérelmezheti a kompenzációs eljárás lefolytatását. Az eljárásba bevont felek a törléskori tulajdonos vagy jogutódja, a törölt haszonélvezeti jog jogosultja vagy jogutódja, illetve mindaz a személy, akitől a kérelmező a haszonélvezeti jog törlésére tekintettel bármilyen formában juttatást kapott.

Az eljárás során minden felmerülő igényt meg kell ismerni és fel kell mérni. A tulajdonos vagy más (ideértve az állam) által a haszonélvező részére már korábban kifizetett összegek beszámításra kerülnek. Ha a volt haszonélvező a haszonélvezeti jog törlését követően nem érvényesített a tulajdonossal szemben igényeket, az állam teljes mértékű kompenzációt fizet, de ugyanakkor a törvény erejénél fogva a haszonélvező tulajdonossal szemben fennálló követelése átszáll az államra, aki ezt követően adott esetben érvényesítheti azt.

Az eljárás végeredményeként az NFK megállapítja a törvényben megállapított számítási mód alapján és adott esetben a beszámítás figyelembevételével kifizetendő kompenzáció összegét, amelyről határozatot hoz.

Akárcsak a megelőző eljárásban, a kompenzációs eljárásban hozott határozatot ellen is van helye jogorvoslatnak.

A kompenzáció kifizetését a Magyar Államkincstár végzi el a jogosultak számlájára történő átutalással.

Kompenzációt a törölt haszonélvezeti jog jogosultja két esetben kérhet:

1. a törlés időpontjától a haszonélvezeti jog alapítására vonatkozó szerződésben meghatározott idő lejártáig, amennyiben visszajegyzés nem lehetséges vagy a jogosult nem kéri;
2. visszajegyzés esetén a kieső időre, azaz az ex lege törlés napjától a visszajegyzés napjáig, kivéve ha olyan haszonélvezeti jog visszajegyzésére kerül sor, ahol a határozott időre alapított haszonélvezeti jog – törlés hiányában – a határozott idő lejártá folytán a kérelem benyújtásakor vagy a visszajegyezhetőségről szóló döntés meghozatalakor már megszűnt volna, de a visszajegyzés feltételei fennállnak és a haszonélvezeti jogot a törléskor még hátralévő időtartammal egyező időtartamra jegyzik vissza.

Vagyoni értékű jog (azaz a haszonélvezeti jog) egyévi értéke = a terhelt föld forgalmi értékének 1/20-a.

Forgalmi értéknek a törléskori piaci értéket kell alapul venni.

Kompenzáció számítása:

Visszajegyzés nem lehetséges, vagy nem kéri

	Jogi személy	Természetes személy
Határozott időre alapított haszonélvezet	minimum: az egyévi érték szorozva a szerződésből (2014-es törlést követően) még hátralévő évek számával maximum: az egyévi érték 15-szerese	minimum: az egyévi érték szorozva a szerződésből (2014-es törlést követően) még hátralévő évek számával maximum: az egyévi érték 15-szerese (ha a törléskor 25 évesnél fiatalabb volt), 13-orosa (ha a törléskor 25–35 éves volt), 11-szerese (ha a törléskor 35 évesnél idősebb, de 45 évesnél fiatalabb volt) 9-szerese (ha a törléskor 45–55 éves volt), 7-szerese (ha a törléskor 55 évesnél idősebb, de 65 évesnél fiatalabb volt), 5-szöröse (ha a törléskor 65 éves vagy annál idősebb volt)
Határozatlan időre alapított haszonélvezet	az egyévi érték 15-szerese	az egyévi érték 15-szerese (ha a törléskor 25 évesnél fiatalabb volt), 13-orosa (ha a törléskor 25–35 éves volt), 11-szerese (ha a törléskor 35 évesnél idősebb, de 45 évesnél fiatalabb volt) 9-szerese (ha a törléskor 45–55 éves volt), 7-szerese (ha a törléskor 55 évesnél idősebb, de 65 évesnél fiatalabb volt), 5-szöröse (ha a törléskor 65 éves vagy annál idősebb volt)

Visszajegyzés esetén

	Jogi személy	Természetes személy
Akár határozott, akár határozatlan időre alapított haszonélvezet	az egyévi érték szorozva a 2014-es törlés és a visszajegyzés közötti évek számával	

129. §

Átmeneti rendelkezés.

130. §

Szövegcsere formájú jogtechnikai pontosítások.

132. §

A jövedéki adóról szóló 2016. évi LXVIII. törvény számos esetben hivatkozik a borászati termékekkel kapcsolatos szabályok megállapítása során az agrárpolitikáért felelős miniszter rendeletére. A szőlészetről és borászatról szóló 2020. évi CLXIII. törvény megalkotásával azonban a korábban miniszteri szinten szabályozott követelmények

egy része kormányrendeleti szinten került megállapításra, így szükséges a hivatkozásokat erre figyelemmel pontosítani.

133. §

A szociális hozzájárulási adóról szóló 2018. évi LII. törvény (a továbbiakban: Szochotv.) 6. §-ának 2021. június 10-én hatályon kívül helyezett (6), illetve (7) bekezdése a fenti szabályhoz képest adott kedvezményt, miszerint a családi gazdálkodó (2021. január 1-je előtt), illetve az őstermelők családi gazdaságának tagja (2021-től) az őstermelőként fizetendő szociális hozzájárulási adó alapjából levonhatta az egyéni vállalkozóként megfizetett szociális hozzájárulási adó alapját. Erre a levonásra 2021. június 10-e után nincs lehetőség. Tekintettel arra, hogy a járványügyi intézkedések miatt az őstermelőknek a veszélyhelyzet végéig lehetősége van azt a döntést meghoznia, hogy az őstermelők családi gazdasága tagjaként mint őstermelő folytatja a tevékenységét (és ezzel párhuzamosan az őstermelői tevékenységeit törölteti az egyéni vállalkozói nyilvántartásból) vagy pedig egyéni vállalkozóként, indokolt a Szochotv. 6. §-ának (7) bekezdése szerinti levonás lehetőségének visszaállítása 2021. december 31-éig.

134. §

Szakmailag indokolt, az öntözővíz-ellátó vízellátási létesítményeket az öntözésre berendezett terület vízelvezetésével együtt kezelni, ezért a harmadlagos művek köre kiegészítésre kerül az öntözési körzet többletvizeit elvezető vízellátási létesítményekkel, amelyek az öntözésre berendezett szántóföldi táblákon a káros többletvizek elvezetését szolgálják.

Az öntözési körzet fogalma a gyakorlati tapasztalatok alapján pontosításra kerül, így az a területi lehatárolás szempontjából jobban fogja tükrözni a ténylegesen igénybe vett területeket. A cél, hogy elkerüljük a túlzottan nagy és szétdarabolt körzetek kijelölését.

Az öntözési körület átnevezésre kerül öntözésfejlesztési területre ezzel megkönnyítve a mindennapi szóhasználatban öntözési körzettől való elhatárolást.

Az állami tulajdonba került harmadlagos művek üzemeltetése érdekében bevezetésre kerül az üzemeltetési szerződés fogalma.

135–136. §, 144. §

Az öntözésfejlesztési területen előre nem ismert, hogy pontosan mely földrészekre és mekkora területen fog végül öntözéses beruházás megvalósulni, ezért az erdőgazdálkodási és bányászati feltételek meghatározása az öntözésfejlesztési terv szintjén nem lehetséges. Az erdőgazdálkodási és bányászati feltételek meghatározása, azonban az e törvény végrehajtására kiadott rendelet szerint egyedi kérelem alapján lehetséges. Az ügyfelek számára adminisztratív terheket tartalmazó egyes kormányrendeletek módosításáról szóló 668/2020. (XII. 28.) Korm. rendelet 50. § (2) bekezdése a halászati hatóságot törölte a vízügyi és vízvédelmi ügyekbe bevonandó szakhatóságok köréből. Tekintettel arra, hogy vízjogi engedélyezési eljárásokban a halászati kérdéseket már nem kell vizsgálni, így vizsgálatnak az öntözésfejlesztési tervekben sincs relevanciája.

137. §

A folyamatos és biztonságos vízszolgáltatás biztosítása érdekében szükséges az öntözési közösségi taggá válás lehetőségének megteremtése az öntözési körzet területén mezőgazdasági vízszolgáltatást biztosító természetes vagy jogi személyek számára is.

138–139. §

A gazdálkodói érdekképviselői szervezetek jelzése alapján a környezeti körzeti tervek elkészítésének, valamint a vízjogi engedélyezési eljárás során az öntözési igazgatási szerv általi képviselet igénybevételeinek biztosítása – egyedi elbírálás alapján – a szántóföldi növénytermesztés és ipari zöldségtermesztés esetén 100 hektár alatt, továbbá kertészeti növénykultúra és szántóföldi ipari növény termesztése esetén 10 hektár alatt egyedi elbírálás alapján is szükséges. A környezeti körzeti terveket az öntözési igazgatási szerv csak a mezőgazdasági termelők kérelmére fogja elkészíteni, mivel gyakori eset, hogy az öntözési körzet területén működő öntözési közösség tagjai, már rendelkeznek érvényes vízjogi engedélyekkel az öntözni tervezett terület vonatkozásában, ezért számukra

a környezeti körzeti terv már nem nyújtana segítséget. Az állami forrásokból, így azok számára készülnek el a környezeti körzeti tervek, akiknek az tényleg segítséget nyújt.

141. §

A harmadlagos művek gyakran nagyon elhanyagolt, leromlott állapotban vannak és az üzemeltetésre jogosult az üzemeltetésről, fenntartásról nem hajlandó gondoskodni, ezzel megakadályozva az érintett termőföldek öntözését. A magántulajdonú harmadlagos mű üzemeltetésére vízgazgati engedéllyel rendelkező személy ennek hiányában a tulajdonos köteles gondoskodni a harmadlagos mű üzemeltetéséről, fenntartásáról. Ennek a kötelezettségének úgy is eleget tehet, hogy az üzemeltetést, fenntartást megfelelő sorrend betartásával átengedi az üzemeltetésben, fenntartásban érdekelteknek, akár ingyenesen is.

142. §

A törvény biztosítja az agrárpolitikáért felelős miniszter, az öntözési igazgatási szerv és az Agrárközgazdasági Intézet számára az állami távérzékelési adatbázisokhoz való hozzáférést, ami részben az ortofotókat jelenti.

143. §

Technikai pontosítások.

145. §

Az állam tulajdonába került, korábban TSZ földhasználati joggal érintett földrészekre vonatkozó vételi jog kapcsán indokolt a miniszter számára döntési lehetőséget adni, hogy védett terület ne kerüljön ki automatikusan az állami tulajdoni körből. Figyelemmel arra, hogy a vételi jog egy alakító jog, így garanciális elemként szabályozni szükséges azon eseteket, amikor – az Alaptörvény P) cikkére figyelemmel – annak elutasítására van lehetőség.

146. §

Háttér jogszabályként az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény módosításáról, valamint a hiteles tulajdonilap-másolat igazgatási szolgáltatási díjáról szóló 1996. évi LXXXV. törvény szabályait is alkalmazni szükséges.

147. §

A 30 napos várakozási időt nem indokolt fenntartani abban az esetben, ha a tényfeljegyzés törlésére a tulajdonjog öröklés jogcímen történő bejegyzése, illetve a kisajátítás folytán bekövetkező tulajdonváltozás átvétele okán került sor.

Ha az ingatlanügyi hatóság az osztatlan közös tulajdonban álló ingatlan tekintetében már valamely tulajdonos adatainak ingatlan-nyilvántartási rendezésére irányuló eljárást indított, abban az esetben indokolt, hogy az ingatlan megosztására irányuló folyamat csak ezen rendezési eljárás lezárultát követően vehesse kezdetét. A törvény által biztosított vélelmek alkalmazása a bizonytalan személyű, vagy ismeretlen lakóhelyű tulajdonostársak esetében a megosztás hatékony lefolytatása szempontjából elengedhetetlen, azonban az említett rendezési eljárás lehetőséget ad arra, hogy egy adott ingatlan megosztása során a vélelem helyett a tényleges tulajdonosi akarat jelenhessen meg.

148. §

Az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvénynek az erdő megosztására vonatkozó szabályait nem indokolt alkalmazni az osztatlan közös tulajdon megszüntetése során.

149–151. §

Az egyértelmű jogalkalmazás feltételeinek megteremtése érdekében szükséges a bírósági letétbe helyezéssel történő teljesítés különös szabályait a törvényben megállapítani.

152. §

A Fokfttv. 46. § (5) és (9) bekezdése nem állapít meg tartalmilag új szabályokat. Figyelemmel arra, hogy a termelőszövetkezeti földhasználati jog alatt álló földrészletek tulajdonjogának rendezéséről és egyes földügyi tárgyú törvények módosításáról szóló 2020. évi XL. törvény bevezetésével a részarány-földkiadási eljárás megszűnt, így a földrendező és a földkiadó bizottságokról szóló 1993. évi II. törvény (a továbbiakban: Fkbt.) zömében kiüresedett. Mivel időközben hatályba lépett a Fokfttv., így indokoltá vált a részarány-földkiadás során keletkezett osztatlan közös tulajdon felszámolására vonatkozó eljárást (a továbbiakban: OKTM eljárás) érintő törvényi rendelkezések átemelése a Fokfttv.-be és ezzel egyidejűleg az Fkbt. teljes deregulálása. Jelenleg tehát a Fokfttv. 15. címe, valamint a részarány földkiadás során keletkezett osztatlan közös tulajdon megszüntetésének részletes szabályairól szóló 374/2014. (XII. 31.) Korm. rendelet tartalmazza az OKTM eljárás különös szabályait. A Fokfttv. ezen szabályozása tartalmilag nem új, oda az Fkbt. korábbi rendelkezései kerültek átültetésre. Az Fkbt., illetve a 374/2014. (XII. 31.) Korm. rendelet bizonyos esetekben utaló rendelkezéseket alkalmaz, illetve alkalmazott, és az OKTM eljárásban a részarány-földkiadásra vonatkozó egyes törvényi szakaszokat rendelte alkalmazni. Így pl. a 374/2014. (XII. 31.) Korm. rendelet 12. § (3) bekezdése behivatkozta az Fkbt. 12. § (4) bekezdését, mely a kialakítandó utak önkormányzati tulajdonba kerüléséről rendelkezett. Szükséges volt ezért ezen rendelkezések átemelése is a Fokfttv.-be az egyes agrártárgyú törvények módosításáról szóló 2021. évi LX. törvény által. A szóban forgó rendelkezések átemelése során nem minden esetben történt meg maradéktalanul a jogszabály szövegének hozzáigazítása az OKTM eljárás többi rendelkezéséhez, ezért a jelenlegi módosítás célja az, hogy technikailag pontosítsuk a szöveget.

153. §

A postai szabályok terminológiájának megfelelő pontosítás.

154. §

A Csgtv. értelmében a mezőgazdasági őstermelő kiegészítő tevékenységből származó bevétele után a kedvező őstermelői adózást csak akkor tudja alkalmazni, ha a kiegészítő tevékenységből származó éves bevétele nem haladhatja meg az őstermelői tevékenységből származó bevételének az egynegyedét (bevételi arány). Tekintettel arra, hogy a mezőgazdasági üzemhez tartozó termelési tényezők hasznosítása, értékesítése a mező- és erdőgazdasági földek forgalmáról szóló 2013. évi CXXII. törvény (a továbbiakban: Főlforgalmi tv.) alapján kiegészítő tevékenységnek minősül, így a termelési tényezők hasznosítása, értékesítése gyakran azt eredményezi, hogy az őstermelő a kiegészítő tevékenységének bevétele meghaladja a bevételi arányt. A bevételi arány átlépése miatt a kiegészítő tevékenység teljes bevétele nem tekinthető őstermelői tevékenységből származó bevételnek, és nem folytathat kiegészítő tevékenységet mezőgazdasági őstermelőként, így a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény (a továbbiakban: Szja. tv.) 3. § 85. pontja alapján a kiegészítő tevékenységből származó teljes bevételre az önálló tevékenységből származó jövedelemre vonatkozó szabályok alkalmazandók. Érdemes megkülönböztetni a termelési tényezők hasznosítását és az értékesítést. A hasznosítás esetében jellemzően kisebb, de folyamatos (pl. kölcsönzésből, bérletből származó) bevétel beszámítható a kiegészítő tevékenységekre vonatkozó 25%-os korlátba. Az értékesítés során felmerülő egyszeri nagy bevétel viszont semmilyen módon nem illeszthető be az őstermelői bevételekbe. Annak érdekében, hogy a mezőgazdasági őstermelők a kiegészítő tevékenység vonatkozásában se essenek el az őstermelői adózás adta kedvezményektől a termelési tényezők értékesítése miatt, így speciális szabályozás szükséges különös tekintettel arra, hogy termelési tényezők értékesítése nem gyakran fordul elő, így egyfajta rendkívüli gazdasági eseménynek is tekinthető.

A saját gazdaság fogalmának módosítása szükséges annak érdekében, hogy az őstermelők családi gazdaságában a közös használatú gazdaság minősül saját gazdaságnak.

155. §

Az őstermelők családi gazdaságában tag őstermelő köteles értesíteni az Agrárkamarát, ha az alapító szerződést bármelyik tag felmondja, hogy az Agrárkamara a tag tagsági jogviszonyát törölhesse.

156. §

Tekintettel arra, hogy az őstermelők családi gazdasága nem jogi személy, hanem a tag őstermelők termelési közössége, amely a tagok vagyonától elkülönült vagyonnal nem rendelkezik, egyértelművé szükséges tenni, hogy a képviselő pénzügyi jellegű kötelezettségvállalásokat nem tehet a tagok kifejezett meghatalmazása vagy rendelkezése nélkül.

157. §

Az őstermelői nyilvántartás pontosítása annak érdekében, hogy az a mezőgazdasági őstermelők működésére vonatkozóan ne csak a Csgtv. hatályba lépéstől kezdődően tartalmazzon adatot, hanem a Csgtv.-ben meghatározott jogutódlások is megjelenjenek. A nyilvántartást vezető Agrárkamara és a nyilvántartást vezető mezőgazdasági igazgatási szerv javaslata alapján szükségesek a nyilvántartásra vonatkozó szabályok pontosítása.

158. §

A családi mezőgazdasági társaságok nyilvántartásának egyértelműsége miatt szükséges bevezetni a nyilvántartási számot, mivel a cégjegyzékszám változhat.

159. §

Az átmeneti rendelkezés pontosítása azon ügykörökre nézve, amelyek esetében az elektronikus eljárás 2023. január 1-jétől vehető igénybe.

A mező-, erdőgazdasági tevékenység és a kiegészítő őstermelői tevékenység fogalmának módosítását az őstermelők 2021. évre alkalmazhatják.

160. §

a) pont: A Csgtv. alapján az őstermelők családi gazdaságában a közeli hozzátartozói kapcsolatban lévő természetes személyek, valamint e személyek hozzátartozói által alkotott csoport tagjai lehetnek tagok – azaz az após, anyós, sógor, sógornő, meny, vő, de nem lehet tag egy unokaöcs vagy unokahúg, ugyanis bár a testvér házastársa hozzátartozónak számít, de a testvér gyermeke már nem. Mivel nagyon gyakori eset családokon belül a testvérek gyermekeivel történő közös gazdálkodás, ezért a Csgtv-ben szereplő „hozzátartozói láncolat” fogalmának pontosításával ez a kérdés rendezhető.

b) és c) pont: Technikai pontosítás.

d) és e) pont: Szükséges azon eseteket is ellenőrizhetővé tenni, amikor az ellenőrzött személy nem is szerepel a nyilvántartásban, vagyis az álőstermelőket is lehessen büntetni, tehát azokat, akik nincsenek a nyilvántartásban, illetve nincsen tevékenység azonosítójuk és megtévesztően úgy „viselkednek”, mintha őstermelői tevékenységet folytatnának. Az igazi őstermelőknek főként ezek a személyek jelentik a legnagyobb konkurenciát.

f)–j) pont: Technikai pontosítás.

k) és l) pont: A mezőgazdasági őstermelők tekintetében bevezetésre került a kiegészítő őstermelői tevékenység fogalma, azonban a családi mezőgazdasági társaságok tekintetében a Földforgalmi törvényben meghatározott kiegészítő tevékenységet kell használni a továbbiakban is.

m) pont: A Csgtv. 19. § (5) bekezdése alapján a közös őstermelői igazolvánnyal rendelkezőknek 2021. június 30. napjáig be kell nyújtaniuk a családi gazdaság alapítására vonatkozó szerződést, a benyújtás elmulasztása esetén az Agrárkamarának törölnie kell az őstermelői nyilvántartásból az adott családi gazdaságot. Méltányos lenne ugyanakkor a családi gazdaságok törlésére vonatkozó előírásának azonnali alkalmazása helyett, június 30. napját követően is lehetőséget biztosítani a szerződések benyújtására.

161. §

A családi mezőgazdasági társaság létesítő okirata tekintetében nem indokolt eltérő szabályok megállapítása, ezért a rendelkezés hatályon kívül helyezése szükséges.

162. §

Hatálybaléptető rendelkezés.

163. §

Sarkalatossági záradék.

Végső előterjesztői indokolás

az élelmiszerláncról és hatósági felügyeletéről szóló 2008. évi XLVI. törvény és a kiskereskedelmi adóról szóló 2020. évi XLV. törvény módosításáról szóló 2021. évi CLI. törvényhez

ÁLTALÁNOS INDOKOLÁS

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. §-a alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

Az Egyesült Nemzetek Szervezetének Élelmiszerügyi és Mezőgazdasági Szervezetének (FAO) 2011-es becslése szerint globális szinten az előállított élelmiszerek majdnem egyharmada, mintegy 1,3 milliárd tonna veszendőbe megy.

A World Resources Institute 2019-es jelentése szerint e mennyiség megtermelésére fordítják a globális mezőgazdaságban felhasznált vízmennyiség egynegyedét, és a mezőgazdasági termelésből származó üvegházhatású gáz-kibocsátás 8%-a is ide vezethető vissza.

Az Európai Bizottság megbízásából az élelmiszerfeleslegek újraelosztásának tagállami gyakorlatairól összeállított tanulmány 2020 júniusában került publikálásra „Az élelmiszerek EU-tagállamok általi újraelosztását befolyásoló meglévő szabályozási és szakpolitikai intézkedések feltérképezése és elemzése” címmel. A tanulmányban foglaltak alapján az élelmiszer-pazarlásnak környezeti, gazdasági és társadalmi hatásai egyaránt vannak.

A megelőzésnek elsődlegesen a probléma gyökerére kell fókuszálnia, ami az élelmiszer-felesleg keletkezésének megakadályozása az ellátási lánc minden egyes pontján. Amennyiben mégis keletkezik élelmiszer-felesleg, úgy a legjobb célállomás számukra és a leginkább értékes hasznosulás a fogyasztható élelmiszerek vonatkozásában az újraelosztás.

Mindez kettős célt szolgál: a szegénység elleni küzdelem mellett a megsemmisítésre fordítandó energiát és költségeket is jelentősen mérsékeli.

A törvényjavaslat célja az élelmiszer-pazarlás megelőzése, ennek eredményeként az élelmiszerhulladék csökkentése azáltal, hogy az élelmiszer-kiskereskedők részére kötelezővé tesszük a közeli lejáratú idejű, minőségmegőrzési idővel ellátott élelmiszerek felajánlását a rászorulóknak részére.

Az élelmiszerlánc kereskedelmi szintjén jelentős mennyiségű élelmiszerhulladék keletkezik, az élelmiszer-pazarlás és -vesztés csökkentését kitűző FUSIONS (Food Use for Social Innovation by Optimising Waste Prevention Strategies) 2016-ban készült, az Európai Unió 28 tagállamára vonatkozó becslése szerint az élelmiszerhulladékok több mint 5%-a a kereskedelemben keletkezik.

Becslések alapján a törvény hatálya alá tartozó kereskedelmi láncokban az élelmiszerfelesleg mennyisége eléri az 50 ezer tonnát évente. Becslések szerint a karitatív szervezetek jelenleg kb. 10–15 ezer tonna élelmiszert juttattak el a rászorulókhöz (valamennyi élelmiszer-vállalkozó által történt felajánlás eredményeként), mely élelmiszer mennyiség rövidtávon (3–5 év) 20–30 ezer tonnára növelhető.

Az élelmiszerhulladék megelőzésében és a megmenthető élelmiszerek redisztribúciójában hazánkban az elosztóhálózat kapacitása jelenti a legfőbb szűk keresztmetszetet, így ennek bővítésén keresztül érhető el eredmény.

RÉSZLETES INDOKOLÁS

1. §

Az élelmiszer-pazarlásnak környezeti, gazdasági és társadalmi hatásai egyaránt vannak, ezért a jogalkotó az élelmiszer-pazarlás megelőzését, csökkentését a törvény céljai közé emeli.

2. §

Az élelmiszer-pazarlás csökkentése a „termelőtől a fogyasztóig” stratégia egyik célkitűzése. Az emberi fogyasztásra szánt élelmiszer-többlet újraelosztása – különösen élelmiszer-adományozás révén, amennyiben az biztonságosan megoldható – biztosítja az ehető élelmiszerforrások lehető legnagyobb értékű felhasználását és egyben megelőzi az élelmiszer-pazarlást.

2021. március 3-án megjelent az élelmiszer-higiéniáról szóló 852/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet módosítása, mely lehetővé teszi a lejárt minőségmegőrzési idejű élelmiszerek adományozás céljából történő újraelosztását az uniós rendeletben foglalt követelmények betartása mellett.

Az élelmiszerjog általános elveiről és követelményeiről, az Európai Élelmiszerbiztonsági Hatóság létrehozásáról és az élelmiszerbiztonságra vonatkozó eljárások megállapításáról szóló 178/2002/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: 178/2002/EK rendelet) 3. cikk 8. pontja szerint forgalomba hozatalnak minősül az élelmiszer ingyenes átadásának bármely formája. Ez alapján az élelmiszer-adományozás is forgalomba hozatalnak minősül. A 178/2002/EK rendelet 3. cikk 2–3. pontja alapján az élelmiszeripari-vállalkozó felelős az élelmiszerjog követelményeinek betartásáért.

A 178/2002/EK rendelet valamint az élelmiszerláncról és hatósági felügyeletéről szóló 2008. évi XLVI. törvény (a továbbiakban: Éltv.) 1. mellékletében foglaltak alapján mindenki élelmiszer-vállalkozónak minősül, aki élelmiszer-forgalmazással összefüggő tevékenységet végez. Ennek értelmében az adományozó is élelmiszer-vállalkozó.

Az Éltv. módosításával lehetőség nyílik – a 852/2004/EK rendelet II. melléklet Va. fejezetével összhangban – a lejárt minőségmegőrzési idejű élelmiszerek adományozására. A módosítással az élelmiszert ingyenesen átadó felelőssége az élelmiszer átadásáig terjed.

Az élelmiszer- és a takarmány-vállalkozások az élelmiszerlánc szereplők körének csupán egy részét képezi. A jelenlegi normaszöveg tehát az egyébként valamennyi élelmiszerlánc szereplőre szükséges felelősséget hátrányosan leszűkíti, ezért a felelősségi kör kiterjesztése szükséges.

Az adományozási gyakorlat több szereplős, melyben az élelmiszert előállító és kereskedelmi forgalomba hozó (élelmiszervállalkozás) nem csak közvetlenül adományozhat a rászorulóknak részére, hanem köztes szereplő(k) is beléphetnek a láncba (pl.: alapítványok, egyesületek stb.), akik eljuttatják az élelmiszert a célszemélyekhez. Ezen köztes szereplők szintén adományozást végeznek, ami forgalomba hozatalnak minősül. Élelmiszert forgalomba hozatalát pedig csak FELIR azonosító birtokában lehet végezni, így megkövetelhető, hogy adományozó csak FELIR azonosítóval rendelkező adományozó számára adhat át élelmiszert.

3. §

A személyes adatok átadását törvényi szinten kell szabályozni, ezért a FELIR, a HEGYIR és az ePince rendszerek közötti adatátadást az Éltv.-ben szükséges rögzíteni. Az adatcserére az élelmiszerlánc-felügyeleti, valamint a szőlészeti és borászati hatósági feladatok ellátása érdekében kerül sor.

4. §

A hatályos szabályozás nem tartalmazza a FELIR azonosítóval rendelkező természetes és jogi személyek, valamint a jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetek elérhetőségi adatainak közzétételét, amit törvényi szinten kell

szabályozni. Annak érdekében, hogy a közétkeztetés szereplői egymásra találhassanak, az élelmiszerlánc-felügyeleti szerv által üzemeltetett információs felületen ezen adatokat is szükséges megadni. A módosítás a gazdaság újraindításának és fejlesztésének célja mentén lehetőséget ad más területen is az elérhetőségi adatok publikálására.

5. §

A törvény új alcímmel történő kiegészítésének célja az élelmiszer-pazarlás megelőzése. A megelőző naptári évben a felügyeleti díj fizetési kötelezettséget keletkeztető tevékenységből származó, jövedéki adó és népegészségügyi termékadó nélkül számított 100 milliárd forintot meghaladó nettó árbevétellel rendelkező, a kereskedelemről szóló törvény szerinti napi fogyasztási cikket értékesítő élelmiszer-kiskereskedő köteles élelmiszerhulladék-csökkentési tervet készíteni, amiben megbecsüli a várhatóan keletkező élelmiszer-hulladék mennyiségét, és saját maga számára meghatározza az elérni kívánt élelmiszerhulladék-csökkentés mértékét és annak eszközeit. Ez utóbbi kérdésben a kötelezett szabadon határozhatja meg az alkalmazni tervezett módszereket (például: leértékelt áron történő kiadás, értékesítés vendéglátó vállalkozás számára, átadás karitatív szervezetnek, menhelynek, vagy az újonnan létrejövő állami szervezetnek stb.). A továbbiakban azonban köteles betartani az élelmiszerhulladék-csökkentési tervben foglaltakat. A hatékony élelmiszer-újraelosztás érdekében az állam szerepvállalásával létrejön az Élelmiszermentő Központ Nonprofit Korlátolt Felelősségű Társaság (a továbbiakban: ÉMK). Az érintett élelmiszert az ÉMK részére a minőségmegőrzési időtartam lejártá előtt legalább 48 órával kell felajánlani az érintett kiskereskedelmi vállalkozásnak az ÉMK által üzemeltetett informatikai rendszeren keresztül, megjelölve a felajánlott áru mennyiségét és fellelhetőségi helyét, pontos lejárati idejét. Az ÉMK a Karitatív Tanács szervezeti tagjaival, továbbá az általa előzőleg regisztrált más karitatív tevékenységet folytató szervezetekkel szerződik. Ezek a szerződött partnerek juttatják el az élelmiszert a rászorulóknak részére megfelelő nyomkövetés mellett.

Az érintett kiskereskedelmi láncoknak az élelmiszerhulladék-csökkentési terv összeállítása mellett az élelmiszermentéssel összefüggő tevékenység koordinálására élelmiszermentési felelőst kell kinevezniük.

6. §

A lejárt minőségmegőrzési idejű élelmiszerek adományozására vonatkozó lehetőség megnyílásával a bírság kiszabásának körét is pontosítani szükséges. A módosítás alapján az adományozás keretében történő, minőségmegőrzési határidő lejártá utáni forgalomba hozatalt nem követi bírság kiszabása.

7. §

A törvény kiegészíti a bírságok körét az élelmiszermentési bírsággal. A rendelkezés révén az élelmiszerhulladék-csökkentési terv benyújtására kötelezett kiskereskedők szankcionálására kerülhet sor a törvényben meghatározott esetekben.

8. §

Átmeneti rendelkezés, amely szerint az élelmiszerhulladék-csökkentési tervet az annak készítésére kötelezett élelmiszer-kiskereskedő első alkalommal 2022. május 31-ig köteles elkészíteni és az ÉMK részére benyújtani.

9. §, 1. melléklet

A Melléklet kiegészül az élelmiszermentés fogalmával.

10. §

Szövegcsérés módosítás.

11. §

A törvényjavaslat szerinti kiskereskedelmi adómérték-emelés lehet, hogy egyes adózók esetén az adóév közben lép hatályba. Ezért a törvényjavaslat rendelkezik arról, hogy a magasabb adómérték csak az adóév azon időszaki teljesítményre vonatkozzon, amely időszak a mértékemelés hatálybalépése napját követi. Ennélfogva a törvényjavaslat szerinti módosítás hatálybalépése napján, 2022. évben tartó (2022. január 1-jén kezdődő vagy naptári évtől eltérő üzleti éves adózó esetén 2021-ben kezdődő) adóév adója két komponensből áll.

A két adórész meghatározására a törvényjavaslat alternatívát ad az adóalany számára. Az egyik megoldás időarányos adómegállapítást fogalmaz meg, kisebb adminisztrációval jár, egyszerűbb, a másik pedig a módosítás hatálybalépése napjáig keletkezett adóalap kimutatását igényli, ezért könyvviteli zárlatot tételez fel.

12. §

A törvényjavaslat a kiskereskedelmi adó felső adósávjában az adó kismértékű emelésére tesz javaslatot, figyelemmel az adóalanyok teherviselő képességére, továbbá a költségvetési egyensúlyi követelményekre.

13. §

Hatálybaléptető rendelkezés.

V. A Kormány tagjainak rendeleteihez tartozó indokolások

Végső előterjesztői indokolás

a szabad mozgás és tartózkodás jogával rendelkező személyek, valamint a harmadik országbeli állampolgárok beutazásával és tartózkodásával kapcsolatos eljárások díjáról szóló 28/2007. (V. 31.) IRM rendelet módosításáról szóló 49/2021. (XII. 22.) BM rendelethez

Ezen indokolás a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés b) pontja alapján az Indokolások Tárában közzétételre kerül.

Az európai uniós idegenrendészeti eljárási szabályok többszöri változása miatt jelentősen megnöttek az idegenrendészeti hatóságok adminisztrációs terhei, emellett az okmányok gyártási költsége is emelkedett az elmúlt évek során, a díjtételek azonban közel tíz éve változatlanok.

A belföldön is előterjeszthető kérelmek azonban egyre nagyobb arányban érkeznek elektronikus úton, mely nagymértékben csökkenti az idegenrendészeti hatóság adminisztrációs terheit, ezért az eljárások díjait azok benyújtásának módja – személyes vagy az idegenrendészeti elektronikus ügyindítási felületen (Enter Hungary) történő benyújtás – alapján differenciáltan kell meghatározni.

Az európai országok idegenrendészeti hatóságainak díjtételei alapján megállapítható, hogy a legtöbb tagállam, így a V4 országok is a harmadik országbeli állampolgárok tekintetében a Magyarországon alkalmazott díjtételeknél jóval magasabb eljárási díjakat határoztak meg mind a munkavállalási célú, mind a tanulmányi és a családi együttélés célú tartózkodási engedélyek vonatkozásában.

A fellebbezési díjak tekintetében is megállapítható, hogy a jelenlegi összegek jelentős mértékben elmaradnak a tagállamok által alkalmazott díjak összegétől. Továbbá a hatósági bizonyítvány kiállítása iránti kérelmek száma is megnövekedett az elmúlt időszakban, mely jelentős adminisztratív többletterhet jelent az idegenrendészeti hatóság ügyfélszolgálatai számára, melyet ezen új díjtétel bevezetése kompenzál.

Végső előterjesztői indokolás**az útdíj mértékéről és az útdíjköteles utakról szóló 25/2013. (V. 31.) NFM rendelet módosításáról szóló 61/2021. (XII. 22.) ITM rendelethez**

A tervezet indokolása a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdésére figyelemmel, a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés b) pontja alapján közzétételre kerül.

A rendeleti szabályozás célja az arányosság és a használó fizet elvének érvényesítése, ezért rendszeresen leköveti a folyamatosan változó, bővülő úthálózatot. Ez rendszerint évente történik, azonban a hálózatfejlesztés üteme az elmúlt időszakban olyan mértékben felgyorsult, hogy szükségessé vált az évközi módosítás is.

A legutolsó módosítás óta átadásra került (és a közeljövőben átadásra kerülő) új gyorsforgalmi úti szakaszok díjasítása nélkül a párhuzamos, fizetős főútról átkerült forgalom ingyenesen használhatja a közlekedési folyosót, amely nagyarányú bevételkiesést okozna a Magyar Államnak.

Az átadásra kerülő gyorsforgalmi úthálózati elemek várhatóan jelentős teherforgalmat bonyolítanak a jövőben, így különösen lényeges, hogy azokon az átadásukat követően minél hamarabb kezdődjön meg az útdíj beszedése. A tervezet alapvető célja, hogy ennek jogi feltételeit megteremtse.

A rendelet tartalmazza továbbá azokat a szükségszerű módosításokat is, amelyek nem okvetlenül új utak átadásához kötődnek, de például átépítésekből, korrekciókból következnek, amelyek miatt a díjköteles hálózat módosítása szükséges.

Végső előterjesztői indokolás**a használati díj megfizetése ellenében használható autópályákról, autóutakról, főutakról és azok díjáról szóló 45/2020. (XI. 28.) ITM rendelet módosításáról szóló 62/2021. (XII. 22.) ITM rendelethez**

Ezen indokolás a jogalkotásról szóló 2010. évi CXXX. törvény 18. § (3) bekezdése, valamint a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés b) pontja alapján a Magyar Közlöny mellékleteként megjelenő Indokolások Tárában közzétételre kerül.

A megyei matrica 2015. évi bevezetésével gyakorlatilag – nagyon kevés kivételtől eltekintve – megszűntek a személygépkocsik és autóbuszok számára díjmentesen használható autópálya- és autóútszakaszok. A megyei matrica díja a jövő évben 5450 forint lesz, amely még mindig elfogadható mértékű terhet jelent az autósok számára.

Az új szakaszok (M76, M4, M85) – mint meglévő díjköteles hálózati elemek folytatásai – átadásával azok a díjköteles hálózat részévé válnak. Az M30 autópálya az M3 autópályától egészen a szlovák határig díjkötelessé válik, Miskolc keleti elkerülőjének kivételével (Miskolc dél és Miskolc észak csomópontok között).

Végső előterjesztői indokolás**a Regionális Gazdaságfejlesztési Támogatási Program szerinti támogatások szabályairól szóló 46/2021. (XII. 22.) KKM rendelethez**

A Nemzeti Exportstratégia kiemelten kezeli a tőkekifektetés kérdését és annak ösztönzését. Tekintettel a tőkekifektetés terén a kereslet és kínálat közötti szakadéokra, – továbbá a tőketermékek iránti mérsékelt keresletre – indokolt a jelenlegi eszközrendszer kiegészítése további, nem tőkejellegű pénzügyi eszközökkel. Mivel a KNTP olyan, Európai Unió kívüli országokat is megcélozna, ahol a befektetés átlagos kockázata magas, feltételezhető, hogy az ezen országokat megcélzó vállalatok olyan eszközöket preferálnak, amelyek valamelyest mérsékelik ezt a kockázatot. Ennek egy alkalmas módja lehet a vissza nem térítendő források biztosítása.

E rendelet-tervezet a HEPA Magyar Exportfejlesztési Ügynökség Nonprofit Zártkörűen Működő Részvénytársaság és a Közép-európai Gazdaságfejlesztési Hálózat Nonprofit Korlátolt Felelősségű Társaság feladatainak meghatározásáról, valamint a Digitális Jólét Program végrehajtásával összefüggő egyes feladatokról, valamint a Kormányzati Informatikai Fejlesztési Ügynökségről szóló 268/2010. (XII. 3.) Korm. rendelet módosításáról szóló 127/2017. (VI. 8.) Korm. rendelet módosításáról szóló 163/2018. (IX. 10.) Korm. rendelet 2. § (2) bekezdésében megjelölt célszágok gazdaságfejlesztési stratégiák által érintett területein megvalósuló projektekre tartalmaz szabályokat. A vonatkozó anyagi és eljárásjogi szabályok a Regionális Gazdaságfejlesztési Támogatást illetően a Külpiai Növekedési Támogatási Program működési logikáját követik, ugyanakkor a rendelkezések attól a szabályozási cél elérése érdekében szükséges mértékben eltérnek.

A szabályozás által elérni kívánt cél a KNTP vonatkozásában szakmai támogató szervként a HEPA Magyar Exportfejlesztési Ügynökség illetékességének feltüntetésével teljesül, míg a Magyarország által támogatott határon túli gazdaságfejlesztési stratégiák célkitűzéseire illeszkedő és a gazdaságfejlesztési stratégiák célterületeihez tartozó területen megvalósuló beruházásokat magába foglaló projektek esetében a CED.

A tervezet indokolását a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés b) pontja értelmében az Indokolások Tárában közzé kell tenni.

Végső előterjesztői indokolás**a Külpiai Növekedési Támogatási Program szerinti támogatások szabályairól szóló****31/2021. (VIII. 31.) KKM rendelet módosításáról szóló 47/2021. (XII. 22.) KKM rendelethez**

A módosítás a rendelet hatálybalépését követően eltelt időszak gyakorlati tapasztalatai alapján a Külpiai Növekedési Támogatási Program igénylésének, támogatás nyújtásának, forrás felhasználásának feltételeit érintő változásokat iktatja be a miniszteri rendeletbe, valamint technikai módosításokra tesz javaslatot. A módosítások által szélesebb személyi körben igényelhető támogatás, ami kiterjedtebb felhasználást tesz lehetővé.

A tervezet indokolását a Magyar Közlöny kiadásáról, valamint a jogszabály kihirdetése során történő és a közjogi szervezetszabályozó eszköz közzététele során történő megjelöléséről szóló 5/2019. (III. 13.) IM rendelet 20. § (2) bekezdés b) pontja értelmében az Indokolások Tárában közzé kell tenni.

Az Indokolások Tárát az Igazságügyi Minisztérium szerkeszti.

A szerkesztésért felelős: dr. Salgó László Péter.

A szerkesztőség címe: 1051 Budapest, Nádor utca 22.

Az Indokolások Tára hiteles tartalma elektronikus dokumentumként a <http://www.magyardokozlony.hu> honlapon érhető el.